Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8166
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

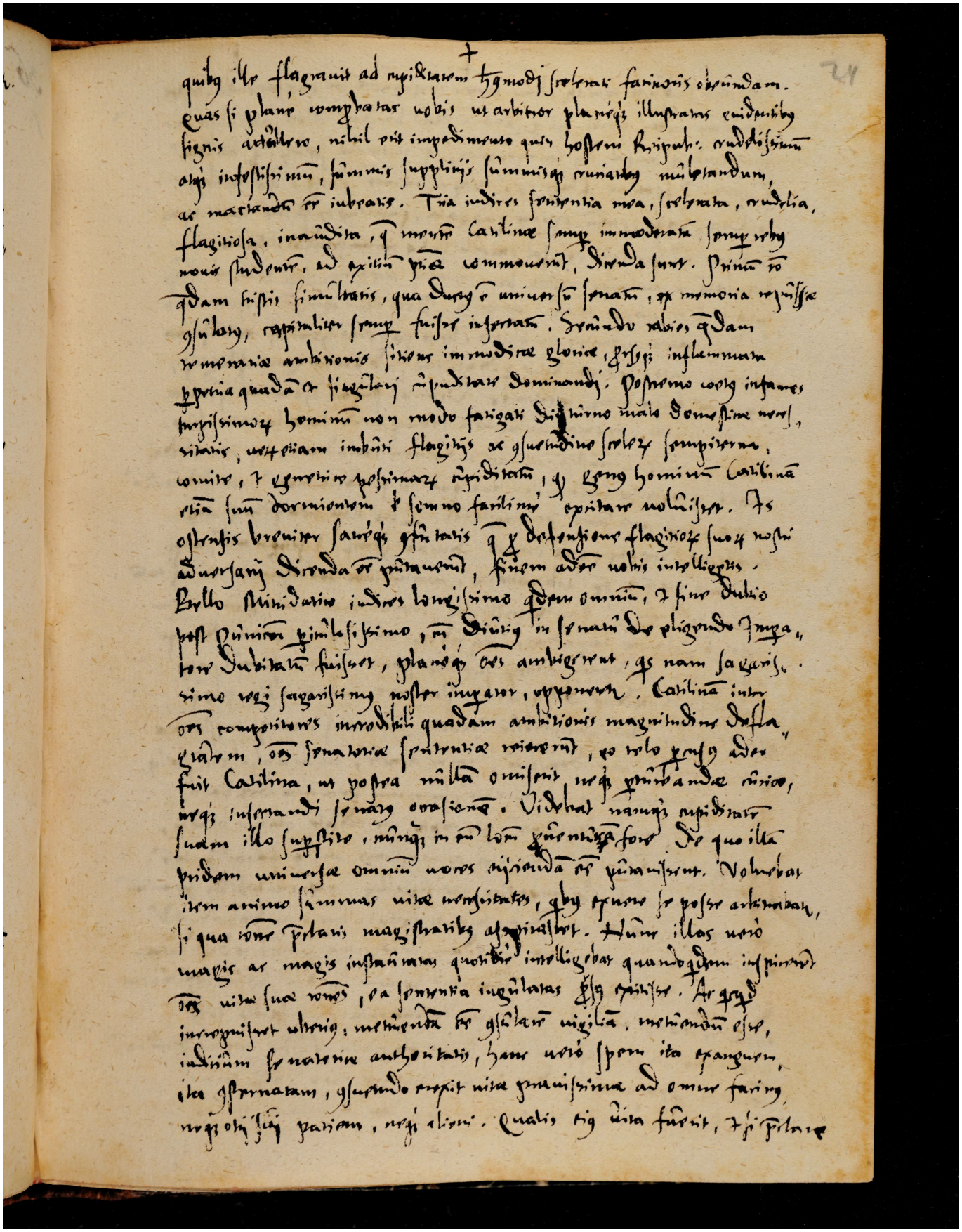

quibus ille flagrauit ad cupiditatem hymenodi scelerati facinoris efferendam.
Quas si plane comprehendo uobis ut arbitror planeque illustrans euidentibus
signis detegero, nihil erit impedimento quin hostem Reipub. crudelissimum
atque infestissimum, summis suppliciis summisque cruciatibus mulctandum,
ac macerandum et iubeatis. Tria iudices sententia mea, scelerata, crudelia,
flagitiosa, inaudita, quorum Catilinae animus immoderata cupiditatibus
nouis studebat, ad exitium patriae commouerunt, diuenda sunt. Primum
quidem cuipiam simulatio, qua diuque uniuersum senatum, et memoria repetere
gestarum, rapiebatur animus fuisset interpretatus. Deinde rabies quidam
temeraria ambitionis siuae immoderatae gloriae, cupiditatis inflammata
cupiditate quadam et singulari cupiditate dominandi. Postremo coniuratio infames
turpissimique hominum non modo patriae diuinae maiis domesticae necis,
uitae, uerumetiam imbuti flagitiis ac facinoribus scelere sempiterna,
comite, et generatim pestiferae cupiditatis, et genus hominum Catilinae
etiam suum dormientem et semnolentum Catilinam excitare uoluisset. Ita
ostentis breuiter sanctique gestatis et deceptione flagitiosae suae nostri
aduersarii diuenda et putauerunt, finem adeo uobis intelligetis.
Bello Mithridatico iudices longissimo quidem omnium, et sine dubio
post Punicum gravissimo, in Diuitiis in senatum de pertinendo Imperatore
Dubitatum fuisset, planeque res ambiguerat, et nam sagacissimo regi sagacissimus noster imperator, opponeretur. Catilina inter
ors compositiones interdictis quadam ambitionis magnitudine desiderabat
gratiam, ors senatoria sententia reiecerunt, eo uelo pertinere adeo
fuit Catilina, ut postea nulla omiserit neque pertinendae curiae,
neque interpandi senatus occasione. Videbat namque cupiditatem
suam illo supplicio, nunquam in eo locum pertinuisse fore. De quo illa
pridem uniuersae omnium uoces exercenda et punierunt. Volebat
item animo summas uitae mensitatis, quibus tenere se posse arbitrabatur,
si qua res petitaui magistratibus adeptus esset. Nunc illos uero
magis ac magis instantiores quotidie intelligebat quandoquidem inspirent
ors uitae suae uoces, ea sententia ingulatas esse perisse. Ac quod
interpretatur ultrio, metuenda et gestatae uigilia, metuendum esse,
iudicium senatorii authoritatis, hanc uero spem ita exanguem,
ita gestatam, gestando cepit uita grauissima ad omnes facinus,
neque ortis suis patriam, neque alienis. Qualis ergo uita fuerit, et qui petere